

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 79.630/1/V

van 31 juli 2026

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2006 betreffende het onderhoud en het nazicht van centrale stooktoestellen voor de verwarming van gebouwen of voor de aanmaak van warm verbruikswater, het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake erkenningen met betrekking tot het leefmilieu en het besluit van de Vlaamse Regering van 23 mei 2025 over de omgevingshandhaving, wat betreft de implementatie van Europese regelgeving over de luchtkwaliteit’

Op 23 juni 2026 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Omgeving en Landbouw verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 7 augustus 2026*, een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2006 betreffende het onderhoud en het nazicht van centrale stooktoestellen voor de verwarming van gebouwen of voor de aanmaak van warm verbruikswater, het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake erkenningen met betrekking tot het leefmilieu en het besluit van de Vlaamse Regering van 23 mei 2025 over de omgevingshandhaving, wat betreft de implementatie van Europese regelgeving over de luchtkwaliteit’.

Het ontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 28 juli 2026. De kamer was samengesteld uit Wilfried VAN VAERENBERGH, eerste voorzitter van de Raad van State en Pierre LEFRANC, kamervoorzitter, Toon MOONEN, staatsraad, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Lennart NIJS, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 31 juli 2026.

*

* Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege verlengd wordt met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juni en 15 augustus.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe de beleidstaken inzake luchtkwaliteit, vervat in titel II van het VLAREM¹, te wijzigen teneinde richtlijn (EU) 2024/2881 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2024 ‘betreffende de luchtkwaliteit en schonere lucht voor Europa’ om te zetten.

ADVIESBEVOEGDHEID RAAD VAN STATE

3. Het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering herneemt grotendeels het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2006 betreffende het onderhoud en het nazicht van centrale stooktoestellen voor de verwarming van gebouwen of voor de aanmaak van warm verbruikswater, het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake erkenningen met betrekking tot het leefmilieu en het besluit van de Vlaamse Regering van 23 mei 2025 over de omgevingshandhaving, wat betreft de implementatie van Europese regelgeving over de luchtkwaliteit’, waarover de Raad van State, afdeling Wetgeving, op 21 januari 2026 advies 78.715/1 heeft verleend.²

4. Wanneer de afdeling Wetgeving een advies gegeven heeft, heeft ze de bevoegdheid waarover ze krachtens de wet beschikt volledig uitgeoefend. Het komt haar derhalve niet toe om zich opnieuw uit te spreken over reeds onderzochte bepalingen, ongeacht of ze herzien zijn om rekening te houden met de opmerkingen die in het eerste advies gemaakt zijn, dan wel ongewijzigd blijven.

Dat geldt niet wanneer overwogen wordt in de tekst volledig nieuwe bepalingen in te voegen waarvan de inhoud losstaat van de opmerkingen of voorstellen die in het eerste advies geformuleerd zijn: in dat geval moet de afdeling Wetgeving opnieuw geraadpleegd worden, deze keer over de nieuwe bepalingen.

Dat geldt evenmin wanneer na het eerste advies nieuwe juridische gegevens opduiken die grond kunnen opleveren voor een nieuw onderzoek van de tekst door de

¹ Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 ‘houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne’.

² Behalve over de artikelen 1 (in zoverre het betrekking heeft op titel IX van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’), 5, 16, 18, 20, 21, 22, 24, 25, 35, 36 en 37 van dat ontwerp waarvoor de adviesaanvraag onontvankelijk werd verklaard.

afdeling Wetgeving: in dat geval moeten de bepalingen van de tekst waarvoor die nieuwe gegevens consequenties hebben aan de afdeling Wetgeving voorgelegd worden.

5. Het merendeel van de bepalingen³ van het ontwerp is identiek of grotendeels identiek aan de bepalingen van het ontwerp van besluit waarover de afdeling Wetgeving voormeld advies 78.715/1 heeft uitgebracht. Met betrekking tot deze bepalingen van het ontwerp heeft de afdeling Wetgeving van de Raad van State haar adviesbevoegdheid dan ook reeds volledig uitgeoefend.

Het ontwerp wordt hierna enkel onderzocht wat betreft de overige bepalingen ervan.

*

RECHTSGROND

6. Blijkens de rubriek “Rechtsgronden” van de aanhef wordt rechtsgrond gezocht in de artikelen 20 en 87, § 1, van de BWHI⁴, de artikelen 2.2.1, eerste lid, 2.2.4, 2.2.6, 9.1.4, 9.2.1, 9.3.2, 9.3.3 en 9.3.4 van het DABM⁵, en de artikelen III.1, tweede lid, en III.2, eerste en tweede lid, van het Bestuursdecreet van 7 december 2018.

De gemachtigde bezorgde een rechtsgrondentabel waarbij de volgende opmerkingen worden geformuleerd.

7. Artikel 9.3.4 van het DABM machtigt de Vlaamse Regering om te bepalen in welke gevallen een emissiereductieprogramma wordt vastgesteld,⁶ alsook welke gegevens een emissiereductieprogramma moet bevatten en de wijze waarop het publiek en de bevoegde autoriteiten worden geraadpleegd bij het opstellen ervan. Het ontworpen artikel 2.5.2.1.3, eerste lid, 4°, van titel II van het VLAREM (artikel 5 van het ontwerp) bepaalt dat de Vlaamse Regering als opdracht heeft, “het vaststellen van luchtkwaliteitsplannen,⁷ routekaarten inzake luchtkwaliteit⁸

³ Het gaat om de artikelen 1 (deels), 2, 3, 4, 6 tot 15, 17, 19, 23, 26 tot 34 en 38 tot 42.

⁴ De bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’.

⁵ Decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’. De artikelen 9.1.4, 9.2.1, 9.3.2, 9.3.3 en 9.3.4 zijn in het DABM ingevoegd door het decreet van 22 mei 2026 ‘tot wijziging van de wet van 28 december 1964 betreffende de bestrijding van de luchtverontreiniging en het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’, dat overeenkomstig artikel 21 ervan in werking treedt op 11 december 2026.

⁶ Overeenkomstig artikel 9.1.1, § 2, 2°, van het DABM is een emissiereductieprogramma “een programma ter beheersing van de luchtverontreiniging om de vastgelegde emissieplafonds tijdig te behalen”.

⁷ Artikel 9.3.2 van het DABM machtigt de Vlaamse Regering om te bepalen in welke gevallen een luchtkwaliteitsplan wordt vastgesteld. Overeenkomstig artikel 9.1.1, § 2, 8°, van het DABM is een luchtkwaliteitsplan “een plan met beleidslijnen en maatregelen om de grenswaarden, streefwaarden of verplichtingen om de gemiddelde blootstelling te verminderen na te leven als die worden overschreden”.

⁸ Artikel 9.3.3 van het DABM machtigt de Vlaamse Regering om te bepalen in welke gevallen een routekaart inzake luchtkwaliteit wordt vastgesteld. Overeenkomstig artikel 9.1.1, § 2, 10°, van het DABM is een routekaart inzake luchtkwaliteit “een luchtkwaliteitsplan dat is vastgesteld vóór het tijdstip waarop aan de grenswaarden en streefwaarden moet worden voldaan, met beleidslijnen en maatregelen om uiterlijk op dat tijdstip aan die grenswaarden en streefwaarden te voldoen”.

en kortetermijnactieplannen⁹”, maar maakt geen melding van emissiereductieprogramma’s. Artikel 5 van het ontwerp vindt dan ook geen rechtsgrond in artikel 9.3.4 van het DABM.

8. Het ontworpen artikel 2.5.2.3.6 van titel II van het VLAREM (artikel 18 van het ontwerp) voorziet in een tijdelijke afwijking van de grenswaarden voor luchtverontreiniging door PM₁₀, wanneer de overschrijding toe te schrijven is aan opwerveling van deeltjes door strooizout of -zand in de winter. Voor deze afwijkingsmogelijkheid dient niet enkel beroep te worden gedaan op de in de rechtsgrondentabel vermelde bepalingen – die betrekking hebben op de taakstelling van de Vlaamse Milieumaatschappij (hierna: VMM) – maar dient in eerste instantie een rechtsgrondbiedende bepaling te kunnen worden aangeduid voor het voorzien in dergelijke afwijking van de grenswaarden.

Overeenkomstig artikel 2.2.4, tweede lid, van het DABM geldt bij wege van algemene regel dat grenswaarden, behoudens in geval van overmacht, niet mogen worden overschreden. Het thans geldende artikel 2.2.8, § 1, van het DABM machtigt de Vlaamse Regering om een bijzondere regeling vast te stellen voor tijdelijke situaties van verhoogde luchtverontreiniging ten gevolge van bijzondere meteorologische omstandigheden, die overeenkomstig paragraaf 2 “grenswaarden voor luchtverontreiniging waarvan de overschrijding naargelang van het geval aanleiding geeft tot het in werking stellen van de waarschuwingsfase of de alarmfase” omvat. Met ingang van 11 december 2026 wordt artikel 2.2.8 van het DABM evenwel opgeheven door artikel 2 van het decreet van 22 mei 2026. Nog daargelaten de vraag of de mogelijkheid om bijzondere grenswaarden op grond van artikel 2.2.8, § 2, van het DABM te bepalen zo ver reikt dat daarmee zou mogen worden afgeweken van de grenswaarden bedoeld in artikel 2.2.4 van het DABM – en dus of een dergelijke machtiging rechtsgrond zou kunnen bieden voor artikel 18 van het ontwerp –, moet worden vastgesteld dat de mogelijkheid om te voorzien in specifieke grenswaarden niet in artikel 9.2.1 van het DABM werd hernomen.

Artikel 18 van het ontwerp staat derhalve op gespannen voet met artikel 2.2.4, tweede lid, van het DABM, en kan geen doorgang vinden.¹⁰

9. Het ontworpen artikel 2.5.2.4.1/1 van titel II van het VLAREM (artikel 21 van het ontwerp) voorziet in de mogelijkheid tot uitstel van het naleven van de vastgestelde grenswaarden voor specifieke zones, vast te stellen door de minister. Voor artikel 21 van het ontwerp kan geen rechtsgrond worden gevonden in het in de rechtsgrondentabel vermelde artikel 2.2.4 van het DABM.

⁹ Artikel 9.2.1 van het DABM machtigt de Vlaamse Regering om kortetermijnmaatregelen te nemen met inachtneming van de ernst van de situatie. Overeenkomstig artikel 9.1.1, § 2, 5°, van het DABM is een kortetermijnactieplan “een plan met noodmaatregelen die op korte termijn moeten worden genomen om het onmiddellijke risico of de duur van de overschrijding van de alarmdrempels te verminderen”.

¹⁰ Evenmin kan het feit dat artikel 17 van richtlijn (EU) 2024/2881 in dezelfde afwijkingsmogelijkheid voorziet, worden gekwalificeerd als een geval van overmacht in de zin van artikel 2.2.4, tweede lid, van het DABM. Zo bepaalt artikel 17, lid 1, van de richtlijn dat de lidstaten zones “mogen” aangeven waar de grenswaarden worden overschreden, en mogen zij op grond van artikel 13, lid 7, van de richtlijn verdergaande beschermingsmaatregelen handhaven of invoeren, waaronder luchtkwaliteitsnormen die strenger zijn.

Daarbij moet worden opgemerkt dat artikel 2.2.1, eerste lid, van het DABM bepaalt dat de Vlaamse Regering ter bescherming van het milieu milieukwaliteitsnormen vaststelt die bepalen aan welke kwaliteitseisen de onderdelen van het milieu moeten voldoen binnen de termijnen die zij bepaalt. Het voorzien in de mogelijkheid om uitstel te verlenen voor bepaalde zones, kan worden beschouwd als een onderdeel van de termijnen die de Vlaamse Regering vermag te bepalen.

Artikel 21 van het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 2.2.1, eerste lid, van het DABM.

10. Overeenkomstig het ontworpen artikel 2.5.2.4.2, § 2, van titel II van het VLAREM (artikel 22 van het ontwerp) kan de Vlaamse Regering in de kortetermijnactieplannen “voorzien in effectieve maatregelen om activiteiten die bijdragen tot het risico op overschrijding van de respectieve grenswaarden, streefwaarden of alarmdrempels, te beheersen, en, als dat nodig is, tijdelijk te schorsen”.

Deze bepaling zoekt rechtsgrond in artikel 9.2.1 van het DABM. Op grond van artikel 9.2.1, vierde en vijfde lid, van het DABM, bepaalt de Vlaamse Regering de kortetermijnmaatregelen die exploitanten en bevoegde overheden moeten nemen voor de reductie van emissies uitgaande van betekenisvolle bronnen van verontreiniging, alsook de maatregelen die ten opzichte van het publiek kunnen worden getroffen door de bevoegde overheden.

Het kan niet worden uitgesloten dat de (effectieve) maatregelen die op grond van het ontworpen artikel 2.5.2.4.2, § 2, van titel II van het VLAREM zouden worden genomen een dwingend karakter zullen hebben en, bij wijze van voorbeeld, in geval van tijdelijke schorsing een beperking van rechten kunnen inhouden die vergunninghouders ontleen aan de hun verleende omgevingsvergunning die een toelating is voor een vergunningsplichtig project.¹¹ In het licht van de rechtszekerheid rijst de vraag of een dergelijke (tijdelijke) schorsing van de omgevingsvergunning onder de beoogde maatregelen valt, terwijl het Omgevingsvergunningendecreet een decretaal kader bevat dat het onder de gestelde voorwaarden mogelijk maakt om op individuele basis een omgevingsvergunning voor de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit volledig of gedeeltelijk te schorsen of de in de omgevingsvergunning opgelegde milieuvoorwaarden te wijzigen of aan te vullen.¹² In voorkomend geval dienen de stellers van het ontwerp te verduidelijken of de maatregel van (tijdelijke) schorsing op een algemene dan wel een individuele basis wordt opgelegd. Ook is de voorwaarde “als dat nodig is” voor de schorsing van de omgevingsvergunning en het “tijdelijk” karakter ervan niet duidelijk. Overigens is daarnaast de maatregel van “flexibele arbeidsregelingen”¹³, die naar luid van de ontworpen bijlage 2.5.3.9 bij titel II van het VLAREM als maatregel kan worden “overwogen”, niet duidelijk. Het ontworpen artikel 2.5.2.4.2 van titel II van het VLAREM en de

¹¹ Artikel 2, 7° en 8°, van het decreet van 25 april 2014 ‘betreffende de omgevingsvergunning’ (hierna: Omgevingsvergunningendecreet).

¹² De artikelen 92 en 82 van het Omgevingsvergunningendecreet.

¹³ Daargelaten de vraag of het Vlaamse Gewest bevoegd is om hieromtrent maatregelen te nemen.

ontworpen bijlage 2.5.3.9 bij hetzelfde besluit dienen in het licht hiervan aan een nieuw en grondig onderzoek te worden onderworpen.

ALGEMENE OPMERKINGEN

Omzetting van richtlijn (EU) 2024/2881

11. Het ontwerp heeft tot doel de bepalingen van richtlijn (EU) 2024/2881 gedeeltelijk om te zetten. Daarbij wordt zoveel mogelijk aangesloten bij de letterlijke bewoordingen van de richtlijn.

12. Zoals de Raad van State, afdeling Wetgeving reeds opmerkte,¹⁴ blijkt uit de rechtspraak van het Hof van Justitie dat een omzetting, omwille van de rechtszekerheid, vooral duidelijk en precies dient te zijn.¹⁵ Met betrekking tot een omzetting door kopiëren merkte de afdeling Wetgeving het volgende op:

“Omzetten is niet hetzelfde als kopiëren. Het kan gebeuren dat de tekst van de richtlijn zo gesteld is dat een woordelijke overname van de tekst het beste is wat de wetgever van een Lid-Staat kan doen. Zulk een werkwijze moet echter een uitzondering blijven op grond van de definitie zelf van de richtlijn, luidens welke – ten overvloede – een richtlijn ‘(...) verbindend (is) ten aanzien van het te bereiken resultaat voor elke Lid-Staat waarvoor zij bestemd is’. Uit deze tekst blijkt duidelijk dat alleen het resultaat bereikt moet worden, maar ook dat dat resultaat daadwerkelijk bereikt moet worden. Daaruit volgt dat de bevoegde nationale overheden noodzakelijkerwijs alle vereiste maatregelen moeten nemen opdat alle doelstellingen die in de richtlijnen worden genoemd met de grootst mogelijke zekerheid worden bereikt. Aangezien het in het Belgisch rechtssysteem niet voldoende is in een wet een algemene doelstelling te formuleren opdat die ook daadwerkelijk verwezenlijkt wordt, moet de wetgever die ervoor moet zorgen dat het doel bereikt wordt, zeggen met welke middelen de verschillende overheidsinstanties dat doel moeten bereiken, en welke regels de rechtssubjecten daartoe moeten naleven.”¹⁶

Tegen die achtergrond geeft de omzetting in het ontwerp aanleiding tot een aantal bemerkingen.

¹⁴ Adv.RvS 43.893/1 van 20 december 2007 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 21 november 2008 ‘tot omzetting van de Richtlijnen 2005/36/EG en 2006/100/EG en tot wijziging van de wetten van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect en 26 juni 1963 tot instelling van een Orde van Architecten’, opm. 2.1. Zie ook recent: adv.RvS 78.010/1 van 6 oktober 2025 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 6 maart 2026 ‘tot wijziging van verschillende decreten van het beleidsdomein Omgeving, in het kader van de implementatie van Europese regelgeving over hernieuwbare energie, kritieke grondstoffen en nettonultechnologie’, opm. 3.

¹⁵ HvJ 9 april 1987, nr. 363/85, *Commissie t. Italië*, ECLI:EU:C:1987:196.

¹⁶ Bv. adv.RvS 26.198/2 van 2 februari 1998 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 11 december 1998 ‘tot omzetting van de richtlijn 95/46/EG van 24 oktober 1995 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrij verkeer van die gegevens’, p. 88.

13. In overeenstemming met artikel 288, derde lid, van het VWEU¹⁷ is een richtlijn verbindend ten aanzien van het te bereiken resultaat voor elke lidstaat waarvoor zij bestemd is, doch wordt aan de nationale instanties de bevoegdheid gelaten vorm en middelen te kiezen. Ter uitvoering van die keuze dienen de bepalingen van richtlijnen te worden omgezet in normen van intern recht van de lidstaten van de Europese Unie. Het zijn dan ook die normen van intern recht die in beginsel rechtsgevolgen teweegbrengen voor particulieren.¹⁸

Verschillende van de omzettingsebepalingen doen evenwel vragen rijzen wat betreft hun toepassingsgebied en draagwijdte in de praktijk.

13.1. Zo is bijvoorbeeld onduidelijk wanneer er sprake is van “belangrijke actualiseringen” van luchtkwaliteitsplannen en routekaarten inzake luchtkwaliteit in het ontworpen artikel 2.5.2.4.1, § 7, van titel II van het VLAREM (artikel 20 van het ontwerp), en van kortetermijnactieplannen in het ontworpen artikel 2.5.2.4.2, § 3, van titel II van het VLAREM (artikel 22 van het ontwerp), waarvoor een nieuwe raadpleging van het publiek vereist is.¹⁹

13.2. Daarnaast bepaalt artikel 19, lid 6, vijfde alinea, van richtlijn (EU) 2024/2881 dat de lidstaten, voor zover uitvoerbaar, zorgen voor samenhang van hun luchtkwaliteitsplannen en routekaarten inzake luchtkwaliteit met andere plannen die een significant effect op de luchtkwaliteit hebben, waaronder de plannen die vereist zijn uit hoofde van de richtlijnen 2002/49/EG, 2010/75/EU en (EU) 2016/2284 en uit hoofde van de wetgeving inzake klimaat, biodiversiteit, energie, transport en landbouw. Deze doelstelling werd doorvertaald in het ontworpen artikel 2.5.2.4.1, § 6, vijfde lid, van titel II van het VLAREM (artikel 20 van het ontwerp), waarbij (niet-limitatief) verwezen wordt naar “de plannen die vereist zijn krachtens afdeling 2.10.3, artikel 2.5.3 en artikel 2.2.4.4.1 en conform de wetgeving over klimaat, biodiversiteit, energie, transport en landbouw”.

Die opsomming moet aan een bijkomend nazicht worden onderworpen.²⁰ Ter wille van de rechtszekerheid dient daarenboven te worden verduidelijkt voor welke plannen gewaakt dient te worden over de samenhang met de luchtkwaliteitsplannen en de routekaarten, en op welke wijze.

14. Het ontworpen artikel 2.5.2.5.1, § 2, vijfde lid, van titel II van het VLAREM (artikel 25 van het ontwerp) bepaalt dat “op nationaal niveau” een verwijzing naar de index van het Europees Milieuagentschap beschikbaar wordt gesteld, wanneer besloten wordt die luchtkwaliteitsindex niet te gebruiken. De vermelding van het “nationaal” niveau is een te

¹⁷ Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

¹⁸ Dat belet particulieren evenwel niet om, in overeenstemming met de rechtspraak van het Hof van Justitie, bepalingen van richtlijnen in te roepen tegen overheden die de richtlijn niet, niet tijdig of niet correct omgezet hebben. Zie daarvoor al HvJ 17 december 1970, C-33/70, ECLI:EU:C:1970:118, *SACE*, 15 en HvJ 26 februari 1986, C-152/84, ECLI:EU:C:1986:84, *Marshall*, 46-47.

¹⁹ Zie de artikelen 19, lid 7, en 20, lid 3, van richtlijn (EU) 2024/2881.

²⁰ Zo wordt verwezen naar een onbestaand artikel 2.5.3 van titel II van het VLAREM, en heeft artikel 2.2.4.4.1 van titel II van het VLAREM betrekking op geluidsactieplannen.

letterlijke omzetting van artikel 22, lid 2, van richtlijn (EU) 2024/2881 en moet worden gecorrigeerd.

15. Verschillende bepalingen van richtlijn (EU) 2024/2881 richten zich tot de lidstaten en moeten aldus in principe niet worden omgezet.²¹ Zo kan worden gewezen op het ontworpen artikel 2.5.2.3.4, vijfde lid, van titel II van het VLAREM (artikel 16 van het ontwerp)²², het ontworpen artikel 2.5.2.4.1/1, § 4, van titel II van het VLAREM (artikel 21 van het ontwerp)²³, het ontworpen artikel 2.5.2.4.2, § 6, van titel II van het VLAREM (artikel 22 van het ontwerp)²⁴ en het ontworpen artikel 2.5.2.4.4 van titel II van het VLAREM (artikel 24 van het ontwerp)²⁵.

Aangezien deze bepalingen evenmin strekken tot het machtigen van de minister of de VMM om bepaalde door richtlijn (EU) 2024/2881 opgelegde maatregelen te treffen, kan van de omzetting ervan worden afgezien.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

16. Gelet op opmerking 7 dient de verwijzing naar artikel 9.3.4 van het DABM uit de rubriek “Rechtsgronden” van de aanhef te worden weggelaten.

17. In de rubriek “Vormvereisten” van de aanhef dient na het eerste gedachtestreepje de vermelding van het advies van de Raad van State te worden weggelaten.

Artikel 1

18. Het ontworpen punt 37° vervangt de definitie van het begrip ‘stof’, vermeld onder de hoofding ‘Luchtverontreiniging: milieukwaliteitsnormen en beleidstaken (deel 2)’.

De afdeling Wetgeving van de Raad van State merkte reeds op dat artikel 1.1.2 van titel II van het VLAREM twee verschillende, niet-equivalente definities van het begrip ‘stof’ bevat.²⁶ Op grond van artikel 1.1.2, tweede lid, van titel II van het VLAREM zijn de in dit artikel opgenomen definities “thematisch gerangschikt in functie van de betrokken tekstonderdelen, maar

²¹ Vgl. adv.RvS 78.166/3 van 6 oktober 2025 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 22 december 2025 ‘zur Abänderung des Dekrets vom 13. November 2023 über die Zusammenarbeit der Verwaltungsbehörden im Bereich der Besteuerung’, opmerking 11.

²² Omzetting van artikel 15, lid 5, van richtlijn (EU) 2024/2881.

²³ Omzetting van artikel 18, lid 4, van richtlijn (EU) 2024/2881.

²⁴ Omzetting van artikel 20, lid 6, van richtlijn (EU) 2024/2881.

²⁵ Omzetting van artikel 21 van richtlijn (EU) 2024/2881.

²⁶ Adv.RvS 79.588/1 van 17 juli 2026 over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van titel III van het VLAREM van 16 mei 2014, wat betreft de omzetting van de BBT-conclusies voor de smederijen en gieterijen’, opm. 8.2.

zijn [deze] – behoudens afwijkende bepaling – eveneens van toepassing op dezelfde termen en begrippen in andere tekstonderdelen”.

Eenzelfde begrip, zoals in dit geval, op verschillende manieren definiëren ondermijnt de coherentie van titel II van het VLAREM en werkt rechtsonzekerheid in de hand. Het verdient aanbeveling te verduidelijken voor welke onderdelen van titel II van het VLAREM de ontworpen definitie van het begrip ‘stof’ van toepassing is.

Artikel 20

19. In het ontworpen artikel 2.5.2.4.1, §§ 2 en 4, van titel II van het VLAREM dienen de verwijzingen naar “een streefwaarde voor ozon als vermeld in afdeling 2, 2°, van bijlage 2.5.3.1, die bij dit besluit is gevoegd” telkens te worden gecorrigeerd naar “een streefwaarde voor ozon als vermeld in afdeling 2, punt B, van bijlage 2.5.3.1, die bij dit besluit is gevoegd”. Er dient bovendien over te worden gewaakt dat de vormgeving van die bijlage de erin opgenomen streefwaarden niet onleesbaar maakt.²⁷

20. Het ontworpen artikel 2.5.2.4.1, § 2, derde lid, van titel II van het VLAREM bepaalt de voorwaarden waaronder mag worden beslist om geen luchtkwaliteitsplannen of routekaarten inzake luchtkwaliteit voor de aanpak van de overschrijding van ozon vast te stellen. Daarmee wordt voorzien in de omzetting van artikel 19, lid 2, derde alinea, van richtlijn (EU) 2024/2881, waarin cumulatieve voorwaarden worden bepaald waaronder van het vaststellen van dergelijke luchtkwaliteitsplannen of routekaarten kan worden afgezien. De cumulatieve aard van deze voorwaarden dient beter tot uiting te worden gebracht in de tekst van het ontwerp.

Artikel 25

21. In het ontworpen artikel 2.5.2.5.1, § 5, eerste lid, van titel II van het VLAREM dient de verwijzing naar “het decreet betreffende de Geografische Data-Infrastructuur Vlaanderen” ofwel te worden vervolledigd met de datum van het decreet (te weten: 20 februari 2009), ofwel dient de verwijzing te worden vervangen door het citeeropschrift “GDI-decreet”.²⁸

DE GRIFFIER

DE EERSTE VOORZITTER

Wim GEURTS

Wilfried VAN VAERENBERGH

²⁷ Zie meer bepaald afdeling 2, B, rij ‘bescherming van de vegetatie’, kolom ‘streefwaarde’ waar de zin “berekend op basis van uurwaarden” in de aan de Raad van State bezorgde versie wordt doorkruist door “18 000 µg/m³ x u gemiddeld over 5 jaar”.

²⁸ Artikel 59 van het decreet van 20 februari 2009 ‘betreffende de Geografische Data-Infrastructuur Vlaanderen’.